

1903-02-15

þÿ š í À Á ¹ ¿ Â - ± Á . 1 5 3

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/9183>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΟΣ

ΕΤΟΣ Γ'—ΑΡΙΘ. 153.

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (ΚΥΠΡΟΥ)

15 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1903.

ΚΑΙ ΤΑ ΔΥΟ

Οὐδὲ τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα λανθάνει βεβαίως ὅτι ἀπλῶς ὑποσχέσεις ἐκ μέρους τῶν ἀρχόντων δὲν σχηματίζουσι τὴν εὐδαιμονίαν καὶ τὴν πρόοδον τῶν ἀρχαίων, πολὺ δὲ περισσότερον δὲν λαμβάνει τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα ὅτι μὲ τὴν ὕλην ταύτην δὲν κατασκευάζονται οἱ «Παράδεισοι» καὶ τὰ «πρότυπα διοικήσεως».

Ἀκριβῶς ἔμωσ ἐς ἕλην τὴν ἱστορίαν αὐτὴν καὶ τοῦ κατακλυσμοῦ τῶν ὑποσχέσεων—ὅστις, ἐάν δὲν ἀριθμῆ ζήμιας εἰς πραγματικὰς ἀπωλείας ζωῆς καὶ περιουσίας τῶν κατακλυζομένων, ἔχει ὡς τοιαῦτα: τὰς ἀρκετὰ πικρὰς διαψεύσεις τῶν ἐλπίδων καὶ τὴν μείζονα ἐπίστασιν τῆς οἰκτρᾶς πραγματικότητος,—θέλομεν νὰ εὐρωμεν καὶ εἰς δίκαιον διὰ τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα, ὅτι ἀκολουθεῖ κατὰ βῆμα καὶ βαίνει ἐπὶ τοῦ παραδείσου τῶν πρώτων ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ προκατόχων του.

Καὶ μὲ τίποτε ἄλλο δὲν ἐκυβερνήθη μέχρι τοῦδε ἢ ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ κριστοῦ τῶν ἐθνῶν μεγαλόνησος αὐτὴ παρὰ μόνον μὲ ὑποσχέσεις αἰτινες φυσικῶτα ἐφέρον αὐτὴν μὲν εἰς σημεῖον ἐξαντλήσεως, δὲν ἐκρίτυναν δὲ τὸ γένητον τῶν κυβερνῶντων αὐτὴν, ὡς ἀνηκόντων εἰς τὸ πρακτικώτατον καὶ ὀλιγολογώτατον τῶν ἐπὶ τῆς γῆς ἐθνῶν.

Δικαιοτάτοι δὲ γεννῶνται εἰς τοὺς κατοίκους καὶ εὐλογώτατοι οἱ φόβοι ὅτι ὡς μὲ κενὰς ὑποσχέσεις ἤρξαντο οἱ ἄγγλοι νὰ κυβερνώσι τὴν Νήσον των, ὡς μὲ ὑποσχέσεις διετέλεσαν κυβερνῶντες αὐτὴν μέχρι σήμερον, τοιουτοτρόπως καὶ μὲ ὑποσχέσεις θὰ ἐξακολουθήσωσι μέχρι τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν θὰ τὴν ἐγκαταλείψωσι.

Ἄλλ' οἱ κάτοικοι τῆς Κύπρου θὰ ἦσαν λίαν εὐχαριστήμενοι, καὶ θὰ ἐλησμέουσι τὰ πάντα, καὶ λόγους κενούς καὶ κενωτέρους ὑποσχέσεις τῶν ἐπιεικιστικῶν διοικητῶν αὐτοῦ ἄγγλων, θὰ ἐτήρουν δὲ μόνον αἰσθήματα εὐγνωμοσύνης.— ἅς ἐπιτραπῆ καὶ εἰς αὐτοὺς ἢ ὑποσχέσεις αὐτῶν μὴ ἢ διαβιβαίωσι—ἐάν ἢ στιγμὴ τῆς ἐγκαταλείψεως καὶ τῆς παραδόσεως εἰς τὰς μητρικὰς ἀγκύλας ἐπιτεχόντες ὑπὸ τῶν δυναμῶν καὶ ὠρί-

ζετο μίαν ὥραν ἀρχήτετα...

Δὲν εἶναι ὀλίγα ὅτι ἐκ τῶν πρὸς Λεμησίου ὑποσχέσεων ἐμάθομεν περὶ τῶν διαθέσεων τοῦ ἀρχόντος τῶν ἡμῶν.

Ὅτι ὅμως ἀφορᾷ ἀμέτρηται εἰς τὴν γενικὴν τῶν κατοίκων ἐνημερίαν, ἅπτεται δὲ ἀμισώτατα τοῦ ἐνδιαφέροντος αὐτῶν εἰς τὴν γεωργικὴν τράπεζα καὶ οἱ σιδηροδρομοί.

Τὶ νὰ προτιμήσωσι μεταξὺ τῶν δύο οἱ νησιῶται, ἐάν προέκειτο ἐκλογή, δύσκολον θὰ ἦτο ν' ἀποφασίσωσι, καὶ τί θ' ἀπέριπτον μεταξὺ τῶν δύο θὰ ἦτο ἐπιδυσκολώτερον.

Σήμερον ἢ πρόσῳς μίαν χώραν καὶ ἢ κατὰστασις ὅχι μόνον ἢ ἠθικὴ ἀλλὰ καὶ ἢ ὕλική μεταβάλλεται διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν χιλιεμέτρων τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν, αἰτινες τὴν διατρέχουσιν.

Ἄρα δὲ μετὰ τὴν ἐπιτέλειαν καὶ τὸς ἀγῶνας ἀπεκρίθησαν οἱ ἡμεῖς, ἐπεκυρώθη καὶ ἔρξατο τὸ ἔργον κατὰ σκευὴ τῆς πρώτης σιδηροδρομικῆς ἐν Κύπρῳ γραμμῆς, δὲν βλέπει τις τὸν λόγον τῆς ματαιώσεως τοῦ ἔργου, θὰ ἦτο δὲ τῷ ὄντι ἐκ τῶν μάλλον ἀδικαιολογητῶν—εἰς περιορισθῶμεν εἰς τὸν ἐπιεικῆτερον χαρακτήρισμόν—ἢ μετὰ τὸ πῆ του, θὰ ὑπερέβαινε δὲ καὶ τὸν παρρημιώδη φόβον τοῦ Νασραδὶν Χάντζα μίαν τοιαύτην περίπτωσιν.

Ἄλλ' ἀναμφιβόλως τὸ ζήτημα τοῦτο δὲν θὰ ἐλήθη καὶ δευτέραν φοράν ἐπιτάπητος, οὐδὲ ὡς γνῶμη, μετὰ τὸ γεγονός ὅτι ἢ ἐν λόγῳ σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, ἀκριβῶς ἵνα μὴ ἀποβῆ ἐπιζήμιος, πρόκειται, εἰς ἐπιβεβλημένον ὑπὸ τῆς ἀνάγκης, ν' ἀναπτυχθῆ εἰς ὀλόκληρον δικτυόν, ἐπιεκτεινομένη ἀπὸ τῆς μίαις ἀκτῆς τῆς Νήσου μέχρι τῆς ἄλλης, ἀπ' ἀνατολῶν πρὸς δυσμᾶς, πιθανώτατα δὲ καὶ εὐκολώτατον νὰ κατορθωθῆ, χάριν ἀσφαλεστέρως εὐδοκίμησης τοῦ ἔργου, καὶ ἀπὸ Νότου πρὸς Βορρᾶν.

Δὲν εἶνε ὅμως λόγος ἢ ὑπάρξει καὶ ἢ συντέλειαι τοῦ σιδηροδρομοῦ ν' ἀποκλεισθῆ τὴν ὑπάρξιν καὶ σύστασιν τῆς γεωργικῆς τράπεζης.

Καὶ αὐτὴ μυριάκις διεκηρύχθη καὶ μυριάκις ἀπεδείχθη ὅτι εἰνε τοσοῦτ' αὐτὸ ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἀνεῖν διὰ τὴν γεωργικὴν Νήσον μας, καὶ εἰ κάτοικοι ἀνέκαθεν ἠγωνίσθησαν διὰ τὴν συν-

τέλειαν καὶ τοῦ ἔργου τοῦτου, εἰνε δὲ πρόσφατος εἶτι καὶ ἢ ψήφισις νόμου ὑπὲρ αὐτῆς.

Δυστυχῶς ὅμως ἢ οὐχὶ πατρικὴ Κυβέρνησις μας δὲν ἐπελήθη τοῦ ἔργου καθ' ὅν τρόπον ἀκαιτοῦσιν ἵνα ἐπιτύχωσι τοιούτου εἶδους ἰδρύματα, παραλείπουσα οὕτω καθήκον, ὅπερ εἶχε πρὸς τόπον, ὅν τέσον ἀπηνῶς φορολογεῖ.

Καὶ ἐν τούτοις ὁμολογεῖ καὶ αὐτὴ ἢ Κυβέρνησις ὅτι μόνον ἐν τοιοῦτον ἴδρυμα ἢ δύνατο πράγματι ν' ἀναγεννηθῆ τὴν φθίνουσαν γεωργίαν, καὶ ἢ Νήσος δὲ παρὰ πᾶσαν τὴν ἐξάντλησιν, παρέχει πάντοτε ἱκανὰ στοιχεῖα ἀσφαλείας διὰ κεφάλαιον καὶ πολὺ ἀνώτερον τοῦ ἀκαιτουμένου διὰ γεωργικὴν τράπεζαν.

Εἰνε ὅμως προφανέστατον ὅτι ἢ ὑπάρξει τοῦ σιδηροδρομοῦ ὅχι μόνον θ' ἀκαιτήσῃ ἀλλὰ καὶ θάβροθῆσῃ εἰς τὴν σύστασιν τράπεζης γεωργικῆς, καὶ ἢ εὐδοκίμησης τοῦ ἐνὸς θαστηρῆς τὴν εὐδοκίμησης τοῦ ἑτέρου.

Ἡ ὑπάρξει ἄρα ταυτοχρόνως καὶ τῶν δύο θὰ ἦτο τι ἀνυπολογίστου ὠφελείας διὰ τὴν νήσον, οὐχὶ ὅμως καὶ ἢ ματαίωσις τοῦ ἐνὸς, εἰς τὸ στάδιον μάλιστα τῆς ἐνάρξεως, χάριν τοῦ ἑτέρου, ἀλλ' οὐδ' ἀποκλείεται ἢ σύντομος προσπάθεια πρὸς ἴδρυσιν τῆς γεωργικῆς τράπεζης, καὶ μάλιστα τὸ νὰ ἀχθῆ εἰς πέρας, πρὸ τῆς στιγμῆς καθ' ἣν θὰ τεθῆ ἐτελευταῖος ἢλος τῆς γραμμῆς καὶ θ' ἀκουσθῶσιν οἱ πρώτοι συριγμοὶ τῆς πρώτης ἐν Κύπρῳ σιδηροδρομικῆς ἀμαξοστοιχίας.

ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΡΑΕΥΤΙΚΩΝ

Ἠκούσαμεν πάλιν κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐκ μέρους γεωργῶν, τῆς τάξεως δηλαδὴ ἐκαίνης, ἢτις εἰνε ἢ πολυπληθεστέρη καὶ ἢτις ἐργάζεται περισσότερον πίσεως ἄλλης ὑπὲρ τῆς τροφοδοτήσεως τῆς Νήσου, πλείστας γνώμας διατυπωμένας ἐν ἤδη πικρῶν παραπόνων.

Καὶ τὰ παράπονα ταῦτα, ἐγένοντο ἐναντίον τῶν περιφῆμων ἀρμοδίων καὶ τῆς παντελοῦς ἀδιαφορίας καὶ ἀπρονοησίας αὐτῶν εἰς ζητήματα ἀπτόμενα καιριώτατα τῶν συμφερόντων καὶ τῆς ὑπάρξεως τῆς περὶ ἢς ὁ λόγος τάξεως.

Με τὰς τελευταίας βροχάς, ἀφοδῖ-
πότισαν ὅσα ἤδύνατο ἐκ τῶν σπορ-
τῶν των διὰ τῶν ὑδάτων τῶν πλημ-
μυρισάντων χειμάρρων ἐβλεπον καὶ βλέ-
πουσι νὰ χύνεται τὸ περιστεῦον ὕδωρ
εἰς τὴν θάλασσαν.

Καὶ ἡ στενοχωρία τῶν γεωργῶν διὰ
τὸ πρᾶγμα τοῦτο εἶνε τόσον εὐλογος
ὅσον καὶ δικαιολογημένη, λαμβανομέ-
νου ὑπ' ὄψιν ὅτι τὸ εἰς τὴν θάλασ-
σαν ριπτόμενον ἐκεῖνος ὕδωρ, εἶνε αὐ-
τὸ τοῦτο χρυσὸς, ὅστις ἤδύνατο νὰ
εἰσελθῆ εἰς τὰ θυλάκια τῶν, ἀλλ'
ὅστις διαφεύγει τῶν χειρῶν των ἐνε-
κα τῆς ἐλλείψεως τῶν καταλλήλων μέ-
σων πρὸς χρησιμοποίησιν αὐτοῦ.

Εἶνε βεβαίως περιττὸν νὰ ἐπαναλά-
βωμεν ὅτι τὰ κατὰ τὴν ἀνάγκην ταῦ-
τα μέσα εἶνε τὰ ἀρδευτικὰ ἔργα καὶ
αἱ δεξαμεναί, εἰς αἷ ἀποθηκεύεται τὸ
περισσεῦον πολύτιμον τοῦτο ὕδωρ, ἵνα
χρησιμοποιηθῆ ἐν καιρῷ τῷ δέοντι πρὸς
μετατροπὴν χέρτων καὶ ἀγόνων γαιῶν
εἰς πλουτοφόρους καὶ παραγωγικὰς τει-
αύτας.

Οἱ ἐν λόγῳ γεωργοὶ μᾶς ἔλεγον ὅτι ἐ-
ὰν μίᾳ τοιαύτῃ ἀκόμη δεξαμενῇ ὑπῆρ-
χεν εἰς τὴν ἐπορχίαν των, ἡ σχεδια-
σθεῖσα δηλαδὴ ἐξευμένη τοῦ Γερολά-
κου, θὰ ἐγίμιζε τῶρα ἐκ τῶν ἀδίκως
καὶ ματαίως χανομένων ἤδη ρευμάτων
τῶν χειμάρρων, καὶ θὰ ἐπέτιζον κατὰ
τὸ θέρος κολλὰ καλοκαιρινὰ κροτόν-
τα, ἐὰν μὴ ἐγίνετο ἀνάγκη νὰ χρησι-
μοποιηθῆ τὸ ὕδωρ τοῦτο κατὰ Μάρτι-
ον διὰ τὰ σταριά, ἐν περιπτώσει ἐλλεί-
ψεως βροχῶν.

Δυστυχῶς ὅμως ἡ ἐν λόγῳ δεξαμενῇ
ἔμεινε μόλις ἐν νεμοσχεδίῳ, τεὸ ὅκειου
οὐδὲ τὴν εἰς πρώτην ἀνάγκασιν παραδο-
χῆν κἂν ἠθέλησαν οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ
τόπου ἐν ταῖς ἀνεξερευνητοῖς αὐτῶν βου-
λαῖς, ἐνῶ, ὡς εἶνε γνωστὸν, ἡ Κυβέρ-
νησις αὐτῆν τὴν φορὰν ἠγωνίσθη, διὰ
τεὸ στόματος μάλιστα τοῦ Μεγάλου
Ἀρμοστέυ, νὰ πείσῃ αὐτούς, καὶ μό-
νους αὐτούς ὅμως, περὶ τῆς ὀφελι-
μότητος τοῦ ἔργου τούτου, διότι πᾶς
ἄλλος τὴν ἐβλεπε καθέσσαν δὲν ἦτο καὶ
πολὺ δύσκολον νὰ ἐνισθῆ.

Τὶ νὰ λεχθῆ πρὸς τούτους καὶ περὶ
τοῦ ὅτι ἐὰν ἡ κατασκευὴ τῶν ἀρδευ-
τικῶν ἐκεῖνων ἔργων ἐψηφίζετο θὰ ἀ-
πησχολοῦντο ὑπὲρ τὰς τριάκοντα χιλι-
ῶδες ἔργατῶν καὶ εἰς ἐποχὴν μάλιστα
καθ' ἣν ἐνεκα τῆς ἀφορίας ἡ πείρα καὶ
αἱ στερησεις καταταβασανίζουσι τὸν πλη-
θυσμόν;

Εἰς τοὺς παραπονομένους γεωργούς
ἀναγνωρίζει πᾶς τις ὀίκαιον, ἰθιωρή-
σαμεν δὲ καλὸν νὰ παραπέμφωμεν αὐ-
τούς νὰ τὰ εἰπωσι καὶ ἀπ' εὐθείας πρὸς
τούς ἀντιπροσώπους αὐτῶν ἐν τῷ Νομο-
θετικῷ Συμβουλίῳ, ὅστινες ἐκριναν ὀφέ-
λιμον νὰ πολεμήσωσι τὰ ἔργα ταῦτα.

ΣΟΦΑΙΓΝΩΜΑΙ

• • • Ὁ χειρτέρος κοῦφός εἶναι ἐκεῖνος
ποῦ δὲν θέλει ν' ἀκούσῃ.

• • • Ὁ νοῦς χρησιμεύει πολλὰν εἰς τὴν
καρδίαν, ὡς καλὴ βιβλιοθήκη εἰς ἀγράμματον
ἄνθρωπον.

Ἡ ΕΒΔΟΜΑΣ

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ὁ ἐν Ἀθήναις Σύλλογος πρὸς διὰ-
δοσιν ὀφειλμένων βιβλίων, ὅστις διατελεῖ,
ὡς γνωστὸν, ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς πριγ-
κίπισσῃ Σοφίας, καὶ ὅστις τόσον τυχοῦ-
κησε, ἐκστειράς ἐπὶ τρεῖς ἔτη ἤδη καθ'
ἕνα τὸν Ἑλληνοσμὸν τὰ ὀφειλόμενα
βιβλία του, προβαίνει τῶρα καὶ εἰς νέας
ἐκδόσεις.

Εἶναι δὲ αὗται τετρά βιβλίων, εἰς τοὺς
μικροὺς ἰδίως ἄλλὰ καὶ εἰς καθὲ φιλανα-
γνώστην, περιεχομένου τερπνοῦ καὶ διδα-
κτικοῦ, εἰλημμένου ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον εἰς
ἀριστουργημάτων ξένων φιλολογῶν.

Τὰ πρῶτα δύο νεωστὶ ἐκδόθησαν τριού-
του εἴδους βιβλία ὑπὸ τοῦ Συλλόγου εἶ-
ναι: «Ὁ γύρος τῆς εἰκίας» κατὰ ὀ.ασκευὴν
ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ ὑπὸ Α. Π. Κουρτίου,
καὶ «Τὴν περιπέτειαν τοῦ Ἀνδρέου», ὁ περι-
ώνυμος Δανου ποιητοῦ καὶ συγγραφέως,
μεταφρασθέντα ὑπὸ Δ. Βαίλι.

Τὰ βιβλία τῆς σειρῆς ταύτης, ὧν ἡ τι-
μὴ ὀφισθῆ εἰς τὸ εἰσπρακτικὸν εἰς φρ. χρ. 2
χαρτίον καὶ φρ. χρ. 3 χρυσαῖα, θὰ
ἦτο πολὺ καλὸν ἐὰν ἐισπράττοντο μεταξὺ
τῶν μικρῶν τῶν σχολείων μας συνιστώμενα
ὑπὸ τῶν διδασκάλων των.

ΥΓΙΕΝΕΙΣ ΑΓΟΝΕΣ

Ἐπισημασθε, θεατρικῆς περιπέτειας
ἐν Κύπρῳ, ὅσοι δὴ κατε ἀπλή: δὲν εἶνα
βεβαίως εὐκαλὸν πρᾶγμα, καὶ ἡ μετ' ἐ-
πιτυχίας δὲ διεξέρχῃ τῆς εἰναί: τὴν δυσ-
κολώτατον.

Καὶ ὅμως ἐγίναν καὶ τὰ δύο ἐν Ἀρ-
μοχωστέῳ, ἡ δὲ πρῶτην ἡμερῶν γενο-
μένη ἐν τῇ πόλει: ταύτῃ θεατρικῇ ἐπι-
πέτειᾳ ἐπηρεάθη ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας, ὡς
πληροφόρημα ἐκείθεν.

Παραστάθη τῇ ὄρῃμα ὁ Ἀθηναῖος Δι-
ἴκος, κατόπιν δ' ἐπαχθῆ μία κωμῳδία,
καὶ τὸ εἰσπρακτικὸν πᾶσον ἀνήλθεν εἰς ἐ-
πὶ τὰ λίρας.

Οἱ διεξαχθέντες τῆς περιπέτειαν ἐρα-
σιτέχναι εἰς τὸν ζῆλον των καὶ τοὺς κό-
λους εὖς καταβύθον εἶχον ὡς παροτρυν-
σιν τὸν λαμπρὸν σκοπὸν, ὑπὲρ οὗ θὰ
ἔτιθοντο αἱ εἰσπράξεις: τὴν ἱέρωσιν ὀη-
λασθῆ γυμναστηρίου.

ΠΟΠΟΣ ΕΞΟΡΙΑΣ

Ἐλάβομεν προχθὲς τὴν ἐξῆς περιεργον
ἐπιστολήν:—

Φίλτατε «Κύπρι»,
εὐφαίνεται ὅτι ἡ μονοτονία ἡ ἀπέραντος,
ἥτις βασιλεύει ἐν τῇ νήσῳ μας ἐν εἰ-
σὴποτε ἐποχῇ, ἐὰν δύναται νὰ χρονολο-
γηθῆ ἀκριβῶς ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τούτων
μόνον, καθ' ὅσον δύναται τις νὰ συμ-
περίητ ἐκ τοῦ ἀκολούθου γεγονότος.

Ἐπρὸ ἐτῶν δηλαδὴ, πρὶν μεταλλάξω-
μεν δεσπότην, αἱ Σουλτάνοι τῆς Τουρκίας
καὶ αὐθένται τῆς Κύπρου ἐστελλον εἰς
τὴν νήσον μας τοὺς καταδικαζομένους εἰς
ἐξορίαν ὑπηκόους των, ἀντὶ εἰς Φεζαν καὶ
Ἀρσίζαν, ὅπου τοὺς στέλλουν τῶρα.

«Καὶ πολλὰκις, ὡς ἡ μνήμη μου ἐπισώ-
ζει, ἡ Κύπρος ἔλα τὴν τιμὴν νὰ φι-
λοξενήσῃ περιώνυμους ἐξορίτους πικρά-
τας κ.ἄ.

«Ἴτωι λοιπὸν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς νῆ-
σου μας ὡς τόπου ἐξορίας νὰ συνείρουν
ἡ αἰ πρὸς τὴν Ἰψηλὴν Πόρταν ἐκθέσεις
τῶν Βασιλέων τῆς κατὰ τῆς ἐν αὐτῇ ἔη-
ρα σ. ε. ε. ἡ αἰ περὶ τῆς εἰναί γινώσεως
τῶν ἐν Κων)πόλει πρὸ τῆς γεωγραφικῆς
θίσεως τῆς κατὰ μ. ε. κ. α. ρ. ε. ὑποτι-
λεῦς των.»

«Τμήματα: ΠΥΓΜΑΛΙΟΝ

ΠΛΑΘΗΜΑΤΑ ΤΟΚΙΣΜΟΥ

Ἐὰν εἶνε ἀληθῆ, καὶ τὸ φοβούμεθα
ὅτι εἶναι πολὺ ἐξυμπίστος ἡ πηγὴ, ἐφ'
ἧς τὸ ἐμαῖθμεν ὅλος ὁ ἄλλος κόσμος ἐύ-
ναιται νὰ πάρῃ μαθήματα περὶ τοκί-
σμοῦ ἀπὸ τῆς νήσου μας. Φαντασθη-
τε αἴρνη: τί θὰ ἔλεγε καὶ ὁ Σάββας ἀκό-
μη ἐν ἱμανθάνῳ, ὅτι εἰς σάκκος ἀλεύ-
ρου ἔξίλας εἶνα τεσσάρων σελινίων ἐνεσί-
ζεται μὲ ἐξορίαν μέρη 1ης Μαΐου ἐπὶ πλη-
ρωμῇ εἰς εἰς ὁ κ. ε. ὁ κ. ε. σελινίων μό-
νον.

Ἐὰν δὲ τὸ ἐάνειον δὲν ἐπιστραφῆ μέρη
τῆς ἑναῖ ἐξορίας: ὁ ἐάνειοις ὑποχρεοῦται
νὰ πληρῶνῃ ὡς τόκον ὑπερημερίας ἐν σελ-
λίνων κατὰ μῆνα.

Μία εἰς λίρα τετράλινα ἐνεσίκομένη ἐπο-
φίρει τὸν πολὺ ἱκανοποιητικὸν τόκον τῶν
ὅς σελινίων κατὰ μῆνα!

Ἐὰν ἔχαιτε τὴν περιέργειαν νὰ μάθητε
πρὸς πᾶσα τοῖς ἐκατὸν ἀνέρχεται ὁ τόκος
εἰς ἐν ἔτος μεταχειρισθῆτε τὴν μέθοδον
τοῦ τόκου.

ΒΛΟΜΟΙ ΑΠΛΟ-Ι-ΚΟΤΗΤΟΣ

Εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον τῆς ἡ «Ἀ-
λήθεια» τῆς Λεμεσοῦ κάμει λόγον περὶ
ἀπλοειῶν Λευκωσιωτῶν. Φαβόμεθα ὅτι
πολὺ ἀπλειωτέρη εἶνε ἡ συνάδατος, θέ-
λουσα ν' ἀπαιτήσῃ ἐαυτὴν ὅτι μόνον ἐν
Λευκωσίᾳ ὑπάρχουσιν εἰ ἀπλειοί, ἐ-
νῶ ἡμποροῦσε καὶ εἰς τὴν Λεμεσοῦν ἀκό-
μη, καὶ πολὺ πολὺ πλεσίον τῆς, νὰ εὐρη
ἱκανοὺς τοιούτους καὶ μεταξὺ ἀκόμη φί-
λων τῆς βουλευτῶν, ὧν μάλιστα ἡ ἀ-
πλειώτης ὑπερβαίνει κατὰ πολλοὺς βαθ-
μοὺς τὴν τῶν Λευκωσιωτῶν, ἀφοῦ οὗτοι μὲν
κατὰ τὴν «Ἀλήθειαν» θαυμάζουσι ἐλό-
γους καὶ ὀνομαστικὰς ἀπολύτους ἐκείνοι
ὅς καταβάλλουσι πρῶσιμα καὶ στεφανού-
σι!

Προῖκαι λοιπὸν ἡ «Ἀλήθεια» νὰ χαρα-
κτηρίσῃ τοὺς τελευταίους φίλους τῆς τοῦ-
λάχιστον ὡς... ἀπλειωτάτους!

Διὰ νὰ εἶναι δικαία.

ΣΩΤΗΡΙΑ

Οὕτως ἰθιωρήθησαν διὰ τὴν ἐσόδειαν
αἱ βροχαί τῆς παρελθούσης ἔδδομάδος, χά-
ρις εἰς τὸς ὀκείας ἐπὶ δύο ἡμέρας τὰ
πάντα περιεκαλύπτοντο ἐν νεφέλαις καὶ
ὀμίχλῃ, καὶ ἐπὶ τεσσαράκοντα ὀκτώ ὄρας
ἐστερηθημεν καὶ μίᾳ μόνῃς ἀκτίνοσ τοῦ
ἡλίου.

Ὁ Ναιλος τῆς νήσου μας ἐκύλιεν ἐν τῷ

μεταξύ μετά ρόχθου τὰ θελά νερά του, τόσην δ' ευχαρίστησιν προξένησεν ὥστε πολλοί ὑπὸ τὴν βροχὴν ἐκείνην ἱσχυροῦν νὰ τὸν ἐπισκερθῶσιν εἰς ἑνδεῖξιν εὐγνωμοσύνης.

ΚΑΡΟΜΑΙ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ

Τὸ τόσον ὠφέλιμον σύστημα τῶν ἐκδρομῶν, ὅπερ ἡ παιδαγωγία θεωρεῖ ὡς ἀπαραίτητον διὰ τὰ σχολεῖα, τηρεῖται πίντοτε εἰς τὰ ἐκπαιδευτικὰ μας καταστήματα καὶ τακτικῶς ἐφαρμόζεται.

Τὸ Πγκύριον ἔκαμε ἐκδρομὴν τὴν παρελθούσαν Τρίτην μέχρι τῆς μονῆς τῆς Μακεδονίτισσης, ἣτις, μετὰ τὴν ἑθνεομασίαν ἡμέραν, τὸν θαλασσινὸν τοῦ Φεβρουαρίου ἤλιον καὶ τὴν τηρηθεῖσαν εὐταξίαν, ὑπῆρξε μία ἀπὸ τὰς καλλιτέρας τοῦ χειμῆρος ἐξομήνου.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

Συνήλθεν εἰς τὸ μέγαρον τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου ἡ ὑπὸ τῆς προεδρίας Του μεγάλῃ ἐπιτροπείᾳ, ἣτις καθηρέθη πρὸς διοργάνωσιν τοῦ Διεθνικοῦ ἀρχαιολογικοῦ συνεδρίου.

Ἡ ἐπιτροπεία αὕτη σύγκριται ἐκ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς παιδείας, τοῦ γενικοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων, τοῦ πρυτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου, τοῦ ἀντιπροέδρου τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας, τοῦ Δημάρχου Ἀθηναίων, καὶ τῶν διευθυντῶν πασῶν τῶν ἐν Ἀθήναις ἔχον ἀρχαιολογικῶν σχολῶν.

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν ταύτην ἀπεφασίσθη ὅπως τὸ Συνέδριον συγκροτηθῆ κατὰ τὰς ἐσπέρτας τοῦ Πάσχα τῷ 1905, καὶ ὅπως ἡ πρώτη συνεδρίασις τοῦ Διεθνικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συνεδρίου γίνῃ ἐν μεγάλῃ πομπῇ ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως καὶ ἐντὸς τοῦ Παρθενῶνος.

Ὁ Γενικὸς ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων ὑποστηρίζων τὴν πρότασιν ταύτην εἶπεν ὅτι ἐν εἴνε ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν θὰ γίνῃ συνεδρίασις εἰς τὸν Παρθενῶνα.

Καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἰδρύσεως τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας ἐν ἔτει 1837, ἐγένετο μετὰ μεγάλης πομπῆς συνεδρίασις εἰς τὸν Παρθενῶνα.

ΟΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Οἱ Διεθνεῖς Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες, οἱ τινες ἐπρόκειτο νὰ τελεσθῶσιν ἐν Ἀθήναις κατὰ τὴν ἀνοιξίαν τοῦ 1904, ἐδέχθη ἡ ἀσθελεθῶσιν ἕνεκα τῶν κατὰ τὴν ἴδιαν ἐποχὴν τελευτήτων ἐν Σικάγῳ διεθνῶν ἀγῶνων.

Θεωρεῖται ἤδη βέβαιον ὅτι κατὰ τὸν ὀρισθέντα διὰ τὸ Ἀρχαιολογικὸν Συνέδριον χρόνον, ἦτοι κατὰ τὴν ἀνοιξίαν τοῦ 1905, θὰ γίνωσι καὶ οἱ Διεθνεῖς Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες ἐν Ἀθήναις.

Ἡ τοιαύτη σύμπτωσις τῶν δύο

τούτων μεγάλων γεγονότων θὰ συντελέσῃ οὐκ ὀλίγον εἰς ἀμφοτέρων τῶν μεγελοπρέπειαν.

ΘΑΝΑΤΟΣ ΔΙΑΚΕΚΡΙΜΕΝΟΥ ΑΝΔΡΟΣ

Τῆ 3ῃ τοῦ μηνὸς ἀπέθανεν ἐν Ἀθήναις ὁ Ἀριστείδης Ρούκης, προσωπικότης ἐκ τῶν μάλιστα γνωστῶν.

Ὁ μακαρίτης διέπρεψεν ἰδίως ὡς δημοσιογράφος. διευθύνων ἐπὶ ἔτη τὴν «Ἐφημερίδα» καὶ ἐσχάτως ὡς διευθυντῆς τῶν Ταχυδρομείων καὶ Τηλεγράφων τοῦ κράτους, ὡν θεωρεῖται δικαίως ὁ ἀναμορφωτής.

ΑΙΦΝΙΔΙΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ ΔΙΑΠΡΕΠΟΥΣ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

Τῆ ἐσπέρα τῆς 4ης τοῦ μηνὸς ἀπέθανεν αἰφνιδίως ἐν Ἀθήναις ὁ διαπρεπὴς καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἐκκλησιαστικὸς ρήτωρ Ἰγνατίος Μοσχάκης.

Ὁ ἀπόθων διέκριθη καὶ ὡς συγγραφεὺς ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων διὰ τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν καὶ διδακτικῶν διὰ τὰ σχολεῖα, αἱ δ' ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ὁμιλίαι του ἰθιῶροντο ὡς ὑποδείγματα ἠρησκευτικῶν διδασκῶν διὰ τὴν σαφηνείαν καὶ τὸ βάλος τῶν λόγων.

ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΕΚΛΟΓΗ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Ἡ Βουλὴ ἀποπερατώσασα τέλος τὰς ἐξελέγεις τῶν ἐκλογῶν προέβη τῇ παρελθούσῃ Τετάρτῃ εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ὀριστικοῦ αὐτῆς προέδρου.

Τοιοῦτος ἀνεδείχθη ὁ βουλευτῆς Ἀττικῆς κ. Δημ. Ράλλης, λαβὼν ψήφους 128, τοῦ ὑποψηφίου τοῦ Θεσσαλικοῦ κόμματος κ. Ν. Μικρυφίδου λαβόντος ψήφους 62 καὶ τοῦ ὑποψηφίου τοῦ Ζακυνθικοῦ κόμματος κ. Μπούτσου ψήφους 29.

Ὁ νέος πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Δημ. Ράλλης ἀναλαμβάνων τὰ καθήκοντα αὐτοῦ εἶπε πρὸς τὴν Βουλὴν:

Κύριοι Βουλευταί, εὐγνωμονῶ ὑμῖν ἐπὶ τῇ ὑψίστῃ τῶν τιμῶν ἣν εὐτρεπτήθητε νὰ μοὶ ἀπονεμίητε, ἀναδειξαντίς με Πρόεδρον τῆς Βουλῆς διὰ τῆς ὑμετέρας ψήφου. Ἄλλ' ἡ περιβλεπτοῦσα αὕτη τιμὴ ἐπάγεται καθήκοντα σοβαρὰ, ἐπάγεται εὐθύνας, εὐθύνας ἀληθῶς ἠθικὰς, ἀλλὰ βαρύνοντάς διὰ τὸν ἔχοντα συνείδησιν αὐτῶν. Μόνον δὲ διὰ τῆς ὑμετέρας συνδρομῆς δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἀκούσις τῶν εὐθυνῶν τούτων, καὶ ταύτην ἐπικαλοῦμαι ἀκεραίαν.

Ὁ Κανονισμὸς ἡμῶν, ἐπόμενος τῷ φιλελευθέρῳ πολιτεύματι μας, ἠσφάλισεν ἐπὶ ἐκάστῳ ἡμῶν τελείαν τὴν ἐνάγκησιν τῶν κοινοβουλευτικῶν καθηκόντων, ἐν μόνῃ δὲ τῇ αὐστηρᾷ καὶ ζηλοτύπῳ τηρήσει τῶν διατάξεων τοῦ

Κανονισμοῦ παρ' ἐνὸς ἐκάστου ἡμῶν ἐγκτεται ἡ εὐπρεπὴς καὶ τελεσφόρος λειτουργία τῆς Βουλῆς, ἐκπροσωπούσης τὴν ἐθνικὴν κυριαρχίαν πρὸς ἣν ὀφείλει νὰ ἐξισούται. (Εὐγε, εὐγε).

«Πολλὰ καὶ ποικίλα εἶνε τὰ θέματα, εἰς τῶν ὁποίων σύντενος ἡ ἐθνικὴ ἐργασία ἐπιβάλλεται, ἀνευ τῆς ὀπίστας καὶ πάλιν ἠθέλομεν ὑστερήσει εἰς τὸν διέθνη ἀνταγωνισμὸν τὸν καθ' ἡμέραν ἐπιμαλλον καὶ μᾶλλον ἐξαπτόμενον. Εἰς τὴν ἐργασίαν δὲ ταύτην τὴν ἐθνικὴν, ὀφείλομεν πάντες συντόνωσιν νὰ ἐπιδοθῶμεν, μετὰ τὴν ἀπώλειαν, ὡς μὴ ὀφείλει, τσοῦτου πολυτίμου χρόνου κατὰ τὸ παρελθόν, ἀποβλέποντες εἰς τὴν ἀνύψωσιν τοῦ γοήτρου τοῦ Πολιτεύματος, ἀναποσπώτως συνδεδεμένου πρὸς τὴν εὐδαιμονίαν τῆς χώρας, ἣτις ἀνυπομόνωσ, ἀλλὰ καὶ μετὰ πεποιθήσεως ἀναμένει τὴν εὐεργετικὴν τῆς Βουλῆς δράσιν, πρὸς τὴν ἀνακούφισιν τῶν βαρῶν τοῦ λαοῦ πρὸς ἀποκατάστασιν τῶν οἰκονομικῶν του, πρὸς τὴν ἐμπέδωσιν τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς τάξεως καὶ πρὸς τὴν σύνταξιν τῶν δυνάμεων τῆς πατρίδος.

«Πρὸς τὴν ἐπιτέλειαν, κύριοι, τῶν ἐθνικῶν τούτων σκοπῶν πολῦτιμον ἡ Πολιτεία θέλει εὐρὴ ὁδηγὸν ἐν ταῖς ὑμετέρας πεφωτισμέναις συζητήσεσιν. Ταχθεὶς δὲ παρ' ὑμῶν εἰς τὴν διεύθυνσιν αὐτῶν, ὑπόσχομα: τελείαν τὴν ἀμεροληψίαν καὶ αὐστηράν τὴν ἰτήρησιν τῶν διατάξεων τοῦ Κανονισμοῦ (εὐγε, εὐγε).

«Ἐπὶ τῇ πανδήμῳ ταύτῃ ἐπαγγελίᾳ πειθόμενος τῇ ψήφῳ ὑμῶν καὶ θαρρῶν ἐπὶ τῇ συνδρομῇ σας καταλαμβάνω τὴν ἔδραν τοῦ Προέδρου».

Η ΚΗΔΕΙΑ ΤΟΥ Ν. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΥ

Ἐπιδητικωτάτῃ ἐτελέσθη ἡ κηδεὶα τοῦ ἀποθανόντος βουλευτοῦ Ἀνδρου καὶ πρώην πρεσβευτοῦ Ν. Μαυροκορδάτου. Παρηκολούθησαν αὐτὴν οἱ Ἴπουργοί, οἱ Βουλευταί, οἱ ὑπασπισταὶ τοῦ Βασιλέως καὶ τῶν πριγκίπων.

Εἰς τὸν ναὸν τῆς Μητροπόλεως παρέστη καὶ ὁ Βασιλεὺς, ὁ Διάδοχος, καὶ οἱ πριγκίποις Νικόλαος καὶ Ἀνδρέας.

Εἰς τὸν νεκρὸν ἀπενεμήθησιν τιμαὶ ὑπαστρατήγου, παραταχθέντων πρὸς τοῦτο κατὰ τὴν κηδεῖαν διαφόρων σωμάτων τοῦ στρατοῦ.

Τὸν ἐπικήδειον λόγον ἐξεφώνησεν ὁ καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Σπ. Λάμπρος.

Πληθος στεφάνων ἐκ μέρους πολλῶν ἐπισήμων κατετίθησαν ἐπὶ τοῦ νεκροῦ, ἀπειρία δὲ τηλεγραφημάτων καὶ ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀπεστάλησαν πρὸς τὴν χήραν Μαυροκορδάτου.

Ἐπίσης ὁ Σουλτάνος διὰ τοῦ ἀρχιγραμματέως αὐτοῦ ἀπέστειλε συλλυπητήριον τηλεγράφημα καὶ ἡ Ὑψηλὴ Πύλη διὰ τοῦ ἐν Ἀθήναις Ὀθωμανοῦ πρεσβευτοῦ.

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΚΘΕΣΙΣ

Η εν Αθήναις διοργανουμένη διεθνής έκθεσις φαίνεται, ότι θα στεφθή υπό πληριστάτης επιτυχίας, τούτ' ε-περ και τούς αναλαβόντας την διοργάνωσιν θα τιμήσῃ, και εις την χώραν ωφελιμώτατον θ' αποβῇ. Ἦδη ἀγγέλλεται, ότι πρὸς τὰς ἐν Παρισίαις και Βιέννῃ συσταθείσας ἐπιτροπὰς ἐγένοντο τσσαῦται ἐγγλώσεις ἐκθεσιῶν, ὡστε ἀναγκάσιον ἐκρίθη νὰ σταλῶσιν ἀντιπρόσωποι, οτινὲς ἐλθόντες εις Ἀθήνας ἐπεσκεύεθσαν τὸ Ζάττιον και ἐξέλεξαν τὰς αἰθούσας, ἅς θὰ καταλάβωσι τὰ ἐκθέματα τῶν Γάλλων και Αὐστριακῶν παραγωγῶν.

Πλὴν τῶν ἀλλῶν χωρῶν θὰ ἔχῃ ἴδιον τμήμα και ἡ Ἀβυσσινία πολὺ δὲ πιθανὸν νὰ παραστῇ κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ἐκθέσεως και αὐτὸς ὁ αὐτὸ κράτωρ Μενελικ, ὡς πρὸ καιροῦ ἐλέγθη.

Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Παρασκευαί τῆς Τουρκίας.

Καθ' ἡμεμισίμους ἀνακοινώσεως ὁ καθ' ἅπασαν τὴν Μακεδονίαν τουρκικὸς στρατὸς σήμερον ἀνέρχεται εις 80 τάγματα πεζικῆ και 15 τάγματα ἐφεδρῶν, ὧν οἱ σὶδρες συμποσοῦνται εἰς πεντηκονταχιλιάδας περίπου.

Πλὴν τοῦ πεζικῆ ὁμοῦ τούτου ὑπάρχει και ἑκατὸν ἑκπικὸν και πυροβολικόν, εὐτως ὡστε ὁλόκληρος ὁ στρατὸς ἀνέρχεται εις 85—90 χιλ. ἀνδρας.

Φαίνεται, ότι ἡ τουρκικὴ Κυβέρνησις θεωρεῖ λίαν ἐνδεχόμενον, παρ' ὅλας τῶν Δυναμιῶν τὰς αἰσιδόξιας, βουλγαρικόν τι κίνημα. Θέλουσα δὲ νὰ καταπνίξῃ τούτο ἅμα τῇ ἐκρήξει του προβαίνει κατ' αὐτὰς εις τὴν πρόσκλησιν ἐτέρων δεκατρισσάρων ἐφεδρῶν ταγμάτων. Πρὸς ἀποφυγὴν μονον ὀυσαρέστῶν συνεπειῶν και παραστάσεων, ἐδικαιολόγησε τὴν σπουδαίτητα τοῦ μέτρου βεβαιώσασα, ότι τὰ ὑπὸ τὰς σημαίας καλουμένα νέα ἐφεδρικά τάγματα θὰ ἀντικαταστήσωσιν ἰσάριθμον δύναμιν ἀπολυμένων ἐφεδρῶν.

Οἱ καλῶς ὁμοῦ γνωρίζοντες τὰ πράγματα χαρακτηρίζουσι τὸ μέτρον ὡς προφυλακτικὸν ἀποκλειστικὸν σκοπὸν ἔχον νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ εις τὸν Βουλγαρικὸν στρατὸν—ἐν ἐδεχομένη συγχρούσει—ἀφανῆ ἔστω και κατὰ τὰς πρώτας συμπλοκάς, ότι δύναται και ν' ἀντιστῇ μόνον ὡς συνέβη κατὰ τὸν Ἑλληνοτουρκικὸν πόλεμον τοῦ 1897. Λαμβάνει δὲ ἀπὸ τοῦδε ἡ Τουρκία τὰ μέτρα τῆς, γνωρίζουσα τὸ πληθμμελὲς τοῦ στρατολογικῆ τῆς συστήματος.

Ὅπλα εἰς τοὺς ἀντάρτας.

Ἡ Τουρκικὴ Ἀστυνομία ἐπληροφόρηθη, ότι ὄπλα προσωρισμένα διὰ τὰ ἐν Μακεδονία κομιτάτα ἀποστέλλονται ἐκεῖ διὰ Κωνσταντινουπόλεως. Καταγίνεται δὲ τώρα ἐπιμόνωσ, πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν προσώπων, ὧν διεξάγονται αἱ μυστικαὶ αὐταὶ ἀποστολαὶ και τοῦ τρόπου καθ' ὃν διεξάγονται.

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

Η ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΊΔΑΡΕ

Ἡ κρίσις τῶν δικαστῶν. — Ἡ ἀπόφασις.

Τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν ἐδικάσθη ἐν τῷ Ἐπαρχιακῷ Δικαστηρίῳ Ἀμμοχώστου ἡ ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ κινήσειτα ἀγωγή κατὰ τῶν μελῶν τοῦ Ἰδάρε Συμβουλίου ἐπὶ τῷ, ότι δὲν ὑπέγραψαν τὰ κατασχετήρια διὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν φέρων.

Τὸ Δικαστήριον ἀκούσαν μετὰ προσοχῆς τὰς ἐνοστάσεις τῶν μελῶν εὗρεν, ότι ἦσαν δίκαιαι και παρεδέχθη, ότι καλῶς ἐπραξαν τὰ μέλη ἐκθέσαντα τὴν κατάστασιν τῶν κατοικῶν τῆς Ἐπαρχίας.

Ἐπειδὴ ὁμοῦ ὁ Νέμος τοῦ 1882 ἦτο ρητὸς τὸ Δικαστήριον κατεδίκασε τοὺς κατηγορουμένους εις τὴν ὑπογραφὴν τῶν κατασχετηρίων και τὰ ἐξόδα τῆς διατῆς.

Οἱ καταδικασθέντες θὰ φέρωσι τὴν ὑποθεσιν ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου.

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἐπισκεψθέντες τὸν μέγα, Ἀρμοστήν οἱ βουλευταὶ κ. κ. Θ. Θεοδοῦτου και Γ. Σιακαλλῆς ἔλαμον τὰς δεούτας παραστάσεις διὰ τὴν ἀδικον τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐπίσης και ὁ κ. Π. Κωνσταντινίδης ἐπεσκέφθη διὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν τοῦ Ἰδάρε Ἀμμοχώστου τὸν Ἀνώτατον Ἀρχοντα πρὸς ἧ' ὑπέδειξε, ότι ἡ Κυβέρνησις κακίττα πολιτεύεται ἐν τῷ ζήτηματι και θὰ προκαλέσῃ εὐτω τὴν ἀθρόαν παραίτησιν τῶν Ἰδάρε ἢ α μὴ ὑπογράφονται ἐν τῷ αὐτῷ περιστάσει τὰ κατασχετικὰ κατασχετήρια.

ΘΑΝΑΤΟΙ ΕΚ ΨΥΞΕΩΣ

Χωρικοὶ πνιγόμενοι κατὰ τὸν ποτισμὸν τῶν γαιῶν τῶν.

Ἡ βροχὴ ἐξηκολούθησεν ἀδιάκοπος δι' ὅλην τὴν ἡμέραν τοῦ παρελθόντος Σαββάτου παραταθείσα μέχρι τῆς 10ης μ. μ. ὥρας καθ' ἅπασαν τὴν Νῆσον. Πλὴν τοῦ Πεδιαιῶ ἐπλημύρισαν και ὅλοι οἱ χεῖμαρροι τῆς Ἐπαρχίας Μέρφου και ὁ Ἰδαλίας, εὐτω δὲ οἱ γεωργοὶ ἐπότισαν ἀφθίνως τὰ σπαρτά τῶν εις τὴν Μισαυρίαν και τὰ λοιπὰ μέρη.

Εἰς ἀμφοτέρως τὰς ὁροσειράς καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς βροχῆς ἐκπτε χιών, ἐπεκράτει δὲ ὄμιον φύχος ὡς ἐκ τοῦ ὀπίου πολλοὶ θάνατοι συνέβησαν ἐκ ψύξεως κατὰ τὸν ποτισμον.

Ἐξ ὧν μέχρι τοῦδε ἠδυνήθημεν νὰ ἐξακριβώσωμεν, τέσσαρες ἀθροῦσαι εὗρον εἰκτρὸν θάνατον ἐκ τοῦ φύχους, εις Ἐξω Μέρφι, ἑτερος εις Ἐπὶχῶ, τοῦ θύματος μάλιστα τούτου οὐτε τὸ πτωμα ἀνημέρη, παρασυρθὲν ὑπὸ τῷ χεῖμαρρῳ.

Εὐτυχῶς οἱ χεῖμαρροι ἔφερον ἀφθο-

νον ὕψος ἐπαρέσταν εἰς ὄλων τῶν γεωργῶν τὰς ἀνάγκας και εὐτω δὲ, ἔχουμεν ν' ἀναγράφωμεν και φιλοουκείας ἢ φόνους, οὐχὶ σπανίως λαμβάνοντας χῶραν ἐν περιτάσει καθ' ἅς δὲν ὁ πάσχι ἐπαρέσ ὕψος.

Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς εὐεργετικὸς ἦλιος και ὄροτος ζωογενῶν τὰ σπαρτά, και κρατύνουσι τὰς ἐλπίδας περὶ καλλῆς συγκομιδῆς.

ΚΑΙ ἌΛΛΟ ΤΑΜΕΥΤΗΡΙΟΝ

Συνεστάθη ἐν τῇ πύλει μας και ἄλλο ταμειυτήριον διὰ μετσχῶν, ὧν ἦδη ὁ ἀριθμὸς ἀνήλθε τὰς τρεῖς περίπου ἑκατοντάδας.

Οἱ Ἰβρυταὶ συνελθόντες τὴν ἐβδομάδα ταύτην ἐξελέξαν και τὴν διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ ταμειυτηρίου, οὕτως ἡ διάρκεια ὠρίσθη πενταετής.

ΑΙ ΠΑΗΡΩΜΑΙ ΤΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ

Πολλὰ παράκονα διαβιβάζονται ἡμῖν ὑπὸ τῶν Δημοδιδασκάλων πολλῶν χωρῶν τῆς Ἐπαρχίας Ὀρεινῆς, ότι ἐνῶ τὰ ἐντάλματα τῆς τελευταίας διμηνίας τῆς Κυβερνητικῆς Βασιχρηγήσεως ἐξεδόθησαν προ κολλοῦ, ὁ εἰσπρακτωρ εις ὃν ἀνετέθη ἡ πληρωμὴ δὲν μετέβη ἐπὶ νὰ κάμῃ τὰς πληρωμας.

Και ταῦτα ἐνῶ πλησιάζουσι νὰ ἐκδοθῶν και τὰ ἐντάλματα τῆς ἐκομένης διμηνίας.

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ

Γενεμένων τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν κατὰ τὰ κειανομισμένα τῶν ἀρχαιρειπῶν τοῦ Συλλόγου «Φοίνικος» ἐξελέγησαν οἱ ἑξῆς κύριοι :

Πολύβιος Γ. Χριστοφίδης, πρόεδρος. Θ. Περδίκης, ἀντιπρόεδρος. Ἀριστείδης Ἰωακείμ, ταμίας και Χρ. Ζαμπακίδης γραμματεὺς.

Σύμβουλοι δὲ οἱ κ. κ. Μ. Τοραρίδης, Π. Περδίας, Ι. Κυριακίδης, Θ. Χριστοδουλιδης, Κ. Κυριακίδης και Κ. Καζαντζής.

Ἐπιμεληταὶ ἐξελέγησαν οἱ κ. κ. Σοφοκλῆς Χ' Χριστοφῆ και Γ. Ἀριστείδης, κασμῆτωρ δὲ ὁ κ. Γ. Παστελιδης.

ΜΙΚΡΑ ΝΕΑ

— Ὁ Γυμνασιάρχης τοῦ Παγκυρίου κ. Μ. Βελονάκης ἤγειρεν ἰγώγην κατὰ τῆς ἐφημερίδος «Εὐεργεσίας» ἐνεκα τῶν κατ' αὐτοῦ γριφόντων εις ταύτην, ὡς ἡμῖς εἰς τῆς ἄλλης ὠρίσθη ἡ 7 Μαρτίου, ἔ. ν.

— Ἀναγινώσκωμεν εις τὰς Ἀθηναϊκὰς ἐφημερίδας, ότι ὁ κ. κ. Παναγιώτης Γυμνασιῶν καθηγητῆς κ. Παναγιώτης, ὁστις πλείστων συμπαθεῶν χεῖρει ἐν τῇ νήσῳ μας ὠρίσθη καθηγητῆς εις τὸ Διδασκαλεῖ-

ΚΥΠΡΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ

Κ. Φυλακτός.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

(Προπληρωτέα.)

Είς τὰς πόλεις τῆς Κύπρου	σελ.	12.
Είς τὰ χωρία	»	10.
Διὰ τοὺς Δημοδιδασκάλους	»	10.
Ὅπου δὲν ὑπάρχουν ταχυδρομεῖα	»	8.
Είς τὸ Ἐξωτερικόν	φρ. χρ.	20.
Ἐκαστον φύλλον	γρ.	2.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἀγγελίαι: ὁ στίχος γρ. 2
Διατριβαί: ἰδιαιτέραι συμφωνίαι.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΑ

Ἐν τῇ Στοᾷ Φανερωμένης ἀριθ. 8

Αἱ ἐπιστολαὶ δεόν νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν Διευθυντὴν τοῦ «Κυπρίου»

Ἀθηνῶν. Ὁ κ. Πεντηρίπουλος, πλὴν τῶν καθηκόντων τούτων, διδάσκει τακτικῶς καὶ εἰς τὴν Ἑταιρείαν τῶν Φίλων τοῦ λαοῦ, ἐν ἑκ τῶν σημαντικῶν τῶ Ἀθηνῶν ἡμερησίων, εὐνοίως πρόεδρος τυγχάνει ὁ καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Γ. Μιστριώης.

— Σήμερον ἐν τῷ Ἀρχιεπισκοπικῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου ἡ Δ. Πανεπιστημίου ὁ Μητροπολίτης Κύπρου εὐλογοῦντες χειροτονήσας Δείκονον διὰ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ χωρίου Λευκονίκου.

Ἀύριον δὲ ἡ Αὐτοῦ Πανεπιστημίου ἐν τῷ ναῷ θὰ χειροτονήσῃ Δείκονον διὰ τὴν Πίρρον.

— Τῆ προσεχῆ Τρίτῃ θὰ τελεσθῇ ἐν τὸν ἐνταῦθα ναὸν τῶν καθολικῶν δοξολογία ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ ἰωβελίου τοῦ Παπα Λέοντος II'.

Ἡ Ἱερὰ ἡμῶν Σύνοδος προσεκλήθη ἐπισημῶς ἵνα παραστῇ κατὰ τὴν δοξολογίαν ταύτην.

— Ἡ Ἁγίου Σαργίου (τῆς Ἀμμοχώστου) γράφουσιν ἡμῖν:— Ὁ ἐν τῷ χωρίῳ μας ζιπτιεὺς ὑπ' ἀριθμὸν 2,263 Νικόλαος Σ. Τζινοκόλας πολὺ δραστήριος ἐκτελεῖ τὰ ἀπονομικὰ, τοῦ καθήκοντα, ἀγρυπνῶν φρουρὸς τῆς δημοσίας τάξεως καὶ αὐστηρὸς ἐπιτηρητῆς τῶν ἐταρξίων τοῦ χωρίου μας. Πρὸ τινῶν ἡμερῶν με ταμνισθεὶς κατόρθωσε νὰ συλλάβῃ εἰς τὸ πλησίον χωρίον Νέγκωμη τινὰς ἀνακτά πτονεκ ἀρχαίους τέρους.

Ὁ δραστήριος εὐνοὺς ἀπονομικὸς προήχθη μὲν δικαίως πρὸ τινῶν ἡμερῶν, ἡναγκάσθη ὅμως νὰ μείνῃ εἰς τὸν αὐτὸν βαθμὸν ὡς μὴ γνωρίζω καλῶς τὴν Τουρκικὴν.

— Ἡ Κυβέρνησις ἀπερρίσσε πρὸς ἀνακούφισιν τῶν ἰσοκατηγῶν περιμίτων κλπ. καὶ διέταξεν ὅπως ὁ ἐπὶ τῶν προβάτων καὶ τῶν αἰγῶν φόρος πληρώνεται τοῦ λοιποῦ τῆν ἴην Μαιου, καὶ θὰ δύνανται εὐτω οἱ παραγωγεῖς νὰ πωλῶσιν ἡσυχῶς τὸ προϊόντων.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «Ο ΦΟΙΝΙΣ»

ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΕΝ ΑΥΤῷ

Ἀύριον Κυριακὴν, 16 τρέχοντος, κατὰ τὴν 4ην μ. μ. ὄραν ἐν τῷ Συλλόγῳ «Φοίνικι» ὁμιλήσει ὁ πρόεδρος αὐτοῦ κ. Πολύβιος Γ. Χριστοφίδης.

Ἡ εἰσοδος ἐλευθέρα.

[Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Συλλόγου «Φοίνικος».]

ΕΥΧΑΡΙΣΤΥΡΙΟΝ

Καὶ ὁμοῖα ἀπονέμομεν δικαίας εὐχαριστίας πρὸς τὸν λεπτουργὸν κ. Ὁθωνα Σπύρου Ταλιαδῶρον διὰ τὴν ἐπιτυχῆ κατασκευὴν θρόνου καὶ ἀμβωνοῦ τῆς ἐκκλησίας τῆς Μονῆς.

Ἐπίσης θερμὰς εὐχαριστίας ἐκφράζωμεν καὶ πρὸς τὸν δωρητὴν τῶν ἀνωτέρω.

Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μιχαηλῆ.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Καλοῦνται εἰς συνέλευσιν τὴν 16)1 Μαρτίου 1903, ἡμέραν Κυριακὴν, καὶ ὄραν 10 30 π. μ. τὰ μέλη τῆς «Ἑλληνικῆς Λέσχης» ἐν τῷ καταστήματι αὐτῆς πρὸς ψήφισιν τοῦ νέου κανονισμοῦ καὶ ἐκλογὴν Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 14)27 Μαρτίου 1903
Ἡ Συντακτικὴ Ἐπιτροπεία.

ΑΓΓΛΙΑ

ΓΑΛΛΙΑ

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ἡ νέα τριπλῆ συμμαχία συνήρθη καὶ ἐστειλεν εἰς τοῦ

Κ. Γ. ΡΩΣΣΟΥ

Μυρωδικὰ, σαπούνια, ποῦδρες κ. λ. π.

ὡς καὶ

Φάθινα Καπέλλα

εἰς σχήματατα κομψότατα.

ΤΙΜΑΙ ΕΦΘΗΝΟΤΑΤΑΙ

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Προϊόντα τῆς Νήσου.

Κριθάρι	τὸ κοιλόν	γρ.	16—20
Σιτάρι	»	»	30—37
Βρώμη	»	»	13—14
Ὁροβός ἐντόπιος	»	»	40—42
Σταφίδια μαύρα	»	»	2 1)2
Σταφίδια βραστά	»	»	2 1)2
Κουρκιὰ ζῆρα	»	»	3
Ἄλευρα ὁ σάκκος	»	»	155—173
Ρακὴ σοῦμα 20 βαθμ. ἡ ὄκ.	»	»	3 3)4
Ἐλαια νέας ἐσοδ. ἡ λίτρα	»	»	30
Οἶνοι μαῦροι τὸ γουάρι	»	»	160—240
» γλυκεῖς	»	»	140—180
Γλυκάνισος ἡ ὄκ.	»	»	4
Μαυρόκοκκος	»	»	2 1)2

Ἀποικιακά.

Ἀγγλικὰ ὀρύζια ὁ σάκκος	Γρ.	210
Ζάχτις ὁ »	»	255
Καφές ἡ ὄκ.	»	11
Σάπων Τριπόλεως »	»	7 1)4
Ἑλλ. α'. ποιοτ. Σκλαβού- νου-Σημίτη ἡ ὄκ.	γρ 6.	
» » ἄλλων ἐργοστ. β'. ποι.	» » 5 3)0	
Πετρέλαια ρωσσ. τὸ κιβώτιον,	»	54
Ὅλα μὲ ἄραν Ἀγγλίας πρὸς 182		

ΤΑ ΞΕΝΑ

Ἡ ΒΕΝΕΖΟΥΕΛΑ

Κατὰ τὰς τελευταίας εἰδήσεις ἐκ Λονδίνου, μεταξὺ τῶν συμμάχων Δυ. νάμεων καὶ τῆς Βενεζουέλας ἐπὶ ἔπληθε συνενόησις ἐπὶ τέλους, κατ' ἀκολουθίαν τῆς ὁποίας ὁ ἀποκλεισμός τῶν λιμένων τῆς δημοκρατίας ἤρθη.

ΜΕΤΡΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΝΤΑΡΤΩΝ

Ἐκ Βιέννης ἀγγέλλεται ὅτι κατὰ τὰς ἐκ Σόφιας εἰδήσεις αἱ συλλήψεις τῶν ἀρχηγῶν τῶν διαφόρων ἀνταρτικῶν ομάδων, αἵτινες ἐπρόκειτο νὰ εἰσβάλουν εἰς Μακεδονίαν, ἐξακολοθῶν μετὰ πολλῆς δραστηριότητος.

Ὅλα τὰ κομιτάτα καὶ τὰ παραρτήματα αὐτῶν διελύθησαν.

Ἀύστηρὰ μέτρα ὑπὲρ τῆς τάξεως ἐλήφθησαν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

Μεταξὺ δὲ ἄλλων ἀπεφασίσθη καὶ ἡ παρεμπόδισις πάσης πατριωτικῆς ὑπὲρ τῆς Μακεδονίας διαδηλώσεως ὡς καὶ πάσης τοιαύτης ἐναντίον τῶν ληφθέντων παρὰ τῆς Κυβερνήσεως μέτρων.

ΕΝΑΡΞΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Ἀγγέλλεται ἐκ Λονδίνου, ὅτι ἡ ἐναρξίς τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων ἐγένετο μετὰ τῶν συνηθῶν διατυπώσεων. Ὁ Βασιλεὺς ἐπευφημήθη ζωηρότατα.

Ἐν τῷ Βασιλικῷ λόγῳ γίνεται μετὰ ἄλλων ἰδιαιτέρως μνηεῖα περὶ τῶν καλῶν ἀποτελεσμάτων, τὰ ὅποια θὰ ἐχθ τὸ Αὐστρорρωσσικὸν σχέδιον μεταρρυθμίσεων ἐν Μακεδονίᾳ.

ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΝ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΩΝ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Παρισίων ἐγένετο ἐκεῖ ἐπ' εὐκαιρία τῶν ἐν Μακεδονίᾳ μεταρρυθμίσεων μέγα συλλαλητήριον.

Τὸν λόγον ἔλαβεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν πολιτικῶν ἀρθρογράφος τοῦ Παρισινοῦ «Χρόνου» κ. Πρεσανσέ, ὁστις ἀνέπτυξε τὸ σχέδιον τῶν Δυνάμεων, τὸ ὅποσον ἐχαρακτήρισθη ὡς εὐεργετικὸν διὰ τοὺς πληθυσμούς τῆς Μακεδονίας.

ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΤΑΡΑΞΙΩΝ

Είς τὸ Πρακτορεῖον Ρέουτερ ἀγγέλλεται ἐκ Σόφιας, ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς τῆς Βουλγαρίας κ. Δάνεφ προέβη ἐνώπιον ὄλου τοῦ ἐν Σόφια Διπλωματικοῦ Σώματος, ἐπὶ τούτῳ κληθέντος εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, εἰς τὰς ἐξῆς ἐπισήμους δηλώσεις.

Ὅτι ἡ βουλγαρικὴ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ προβῆ παρεὐθὺς εἰς τὴν ἀλύσειν ὄλων τῶν μακεδονικῶν κομιτάτων

Νὰ κλείσῃ τὰ καταστήματα τὰ χρησιμεύοντα εἰς αὐτὰ ὡς γραφεῖα.

Νὰ καταγγεῖ πάντα τὰ ἐντός τῶν γραφείων τῶν εὐρεθησόμενα ἔγγραφα.

Νὰ συλλάβῃ καὶ νὰ παρακίμψῃ εἰς τὴν Δικαιοσύνην τοὺς ταραξίαις.

Καὶ τέλος.

Νὰ ἐπισχύσῃ τὰς φρουράς τῶν συνόρων σχηματίζουσα πρὸς τοῦτο ἀποστάματα ἐξ ἐπίσκοπων χωροφυλάκων ἕως καταστροφῆς αὐτῶν καὶ τὴν ἐλαχίστην ἀπόπειραν ἐισβολῆς ἀναρτῶν εἰς τὴν Μακεδονίαν.

Πράγματι δὲ ὀλίγας ὥρας μετὰ τὰς δηλώσεις ταύτας τοῦ Δάνεφ αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ τῆς Σόφιας προέβησαν εἰς τὴν σφάριση τῶν καταστημάτων τῶν κομιτάτων καὶ εἰς τὴν σύλληψιν τῶν ἀρχηγῶν αὐτῶν.

Ἀγγέλλεται ἐκ Σόφιας, μετὰ τῶν ἐκεῖ διπλωματικῶν κύκλων, κρατεῖ ἡ γνώμη ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς Δάνεφ προέβη εἰς τὰς δηλώσεις ταύτας κατόπιν ἐπανειλημμένων πιέσεων ἐκ Πετροπόλεως καὶ τῶν ὁμοεισῶν ἐκ μέρους τῆς Ρωσικῆς κυβερνήσεως διαβεβαιώσεων ὅτι, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ Βουλγαρία δὲν θὰ ἐλάμβανε ὀρακόντια κατὰ τῶν κομιτάτων μέτρα θὰ παρεύχτο εἰς τὴν Τουρκίαν πλήρη ἐλευθερία ἐνεργείας ἐναντίον τῆς ἡγεμονίας.

ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΟΥΡΚΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

Ὁ εἰς τὰς περιφέρειάς Καστορίας καὶ Κορυθίας διαμένων τουρκικὸς στρατός, κατόπιν τηλεγραφικῆς διαταγῆς, ἐκινήθη, μετασταθεύων εἰς Ἀδελφίνα τῆς Ἀλβανίας.

Ὁ τουρκικὸς στρατὸς συνέλαβε μίαν ἐκείνη βουλγαρικὴν συμμορίαν παρὰ τὸ χωρίον Γιολεδέτζ.

Ἡ ΓΥΨΗΛΗ ΠΥΛΗ ΚΑΙ ΤΑ «ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΝΕΑ»

Τὸ πρακτορεῖον Ρέουτερ ἐδημοσίευσε πρὸ πέντε ἡμερῶν, ἐκ μέρους τῆς ἐν Λονδίῳ Τουρκικῆς Πρεσβείας, τὴν ἀκολουθοῦσα ἀπάντησιν:—

Ἡ Πύλη ἐπισημάνθη διακρούσασθαι

ὅτι αἱ δημοσιευθεῖσαι διηγήσεις εἰς τὴν ἀφημερίδα τοῦ Λονδίνου τῆς 6ης Ἰσταμένου μηνὸς περὶ προσβολῶν, ἐγκλημάτων καὶ κακούργημάτων, ὡς διαπραχθέντων ὑπὸ τῶν τακτικῶν ὀθωμανικῶν στρατευμάτων ἐν Μακεδονίᾳ, εἶναι πλοκαὶ ψευδολογιῶν καὶ ἀτίμων συκοφαντιῶν. Ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις ἐπιθυμεῖ νὰ προσφύσῃ τὸ Βρετανικὸν κοινὸν ἀπὸ τοιούτων μολυβερῶν ἐπισημάνσεων, αἵτινες καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα δημιουργοῦνται διὰ πολιτικῶς σκοποῦς.

Ἡ ἐπίσημος αὐτῆ διάψευσις προέβη ἐκ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ εἰδικοῦ ἐν Μακεδονίᾳ ἀνακτακτοῦ τῶν «Ἡμερησίων Νέων», τοῦ Λονδίνου, αἵτινες ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸ φύλλον τῆς ἀφημερίδος ταύτης τῆς 6ης Φεβρ. καὶ αἵτινες περιέγραφον ζωηρότατα τὰς καταπίσεις τῶν Γούρκων.

Τὰ «Ἡμερησία Νέα» ἐν ἀρθρῷ τοῦ φύλλου τῆς 9ης Φεβρ. ἐδημοσίευσαν ὀριμωτάτα κρίσεις κατὰ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως, καὶ συμπεραίνουσιν ὅτι:

«Ἀποδεχόμεθα τὸ ἐκ τοῦ Κερατίου κλητικῶν διάγγελμα—δὲν ὀυσηριστήθημεν ἐξ αὐτοῦ.—Ἀποδεικνύει ὅτι ἡ δημοσιότης, εἰς ἣν αἱ ποταναὶ θηριώδεις τῶν Μακεδονικῶν χωρῶν αἰφνιδίως ἐβλήθησαν, ἐξήγαγε τὴν προσοχὴν τοῦ μονάρχου, ὅστις μόνος δύναται νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὰς ἀγριότητας ταύτας, ὡς ἐλαττωμένον θέλει πράξει, πρὶν ἢ κακῆς μίτρα παρὰ ἀκαλῆ ἐθεῖς καταλάβῃ τὴν αὐτοκρατορίαν καὶ τὸν θρόνον τοῦ.»

ΤΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ

Ὁ Γερμανὸς καγκελλεῖος κ. Β. Μύλλερ ἀγορεύων εἰς τὴν Βουλὴν εἶπεν, ὅτι ἐπὶ ἐξ ἑτῆ εὐαίετος ἀντιθέτος εἰς τυχεθωτικὰ σχέδια. Ἐν Βενεζουέλα, ἡ Γερμανία ἠκολούθησε τὴν αὐτὴν γραμμὴν ἢ καὶ ἡ Μ. Βρετανία καὶ ἡ Ἰταλία, καὶ ἐπιθυμοῦσι μόνον νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἀπάλειψιν τῆς ζωῆς, τῆς περιουσίας καὶ τοῦ ἐμπορίου τῶν ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ ὑπαρῶν τῆς.

Ὡς πρὸς τὸ ἔγκλημα ὅτι ἡ Γερμανία δὲν ἔχει ἐπαρκῆ στόλον, ὁ καγκελλεῖος εἶπεν ὅτι ἡ μεγάλη κλιμῶν τῶν Γερμανῶν ἤθελεν ἐκμίσθην εἰς τὴν γνώμην ὅτι ἔχουσι λόγους ναυπηγησιακῶν στόλων, οὐχὶ πρὸς ἐπιθετικῶς ἀλλὰ πρὸς ἀμυντικῶς σκοποῦς.

Ὁ κ. ΤΣΑΜΠΕΡΛΑΙΝ ΕΦΘΑΣΕΝ ΕἰΣ ΚΕ-Ι-ΠΤΑΟΙΝ

Ὁ ἐν Νιζῶν Ἀραβικῆ περιπέτειον ὑπουργὸς τῶν ἀποικιῶν κ. Τσαμπέρλαιν ἀφίκετο εἰς Κεϊπταουν τὴν 18 ἑ. ν. Φεβρ. ὁποῦν προέβη νὰ ἐπιδοθῆ ἑπιστολῶν εἰς Ἐδουάρδον.

Ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ ἐγένετο εἰς τὸν ἐπίσημον ἐπισκέπτην μεγάλη ὑποδοχὴ, ὡς καὶ εἰς τὰς τὰς πόλεις τῶν νέων κτήσεων, ἃς ἐπισκέψθη, ἀμείλιχον καὶ ἐκεῖ ἐπὶ διαφόρων ἡγεμιμάτων.

Εἰς τοὺς ἐπισημάνοντας αὐτὸν ἀντιπροσώπους τῆς παρικῆς τῶν ἐκ Βιρμινγκάμης, τῆς πατρίδος τοῦ ὑπουργοῦ, ἀποκατεστημένων εἰς Κεϊπταουν, εἶπεν ὅτι ὁ ἴδιος εἶναι πιστὸς ριζοπαστὴς τῆς Βιρμινγκάμης. ὅστις οὐδέποτε παρεβίασε καθιερωμένους θεσμούς, ἀπεχωρίσθη ἐξ ἐμῶν ἐκ τοῦ κόμματος τῶν φιλελευθέρων ὅταν ἡ Γλαύτων ἐπράξε τὸ αὐτὸ κατὰ τὸ ζήτημα τοῦ Κυβερνητικοῦ συστήματος τῆς πατρίδος.

Ἡ Βιρμινγκάμη προσέθηκεν, εἶναι ἐπὶ ἡ Μίκαλα τοῦ ἀγνοῦ ριζοπαστισμοῦ, πολιτικῆς ὁμῆς ὁμιουργίας οὐχὶ καταστροφῆς, τοιαύτη ἔδει εἶναι ἀκριβῶς τῶρα ἡ πολιτικὴ τῆς αὐτοῦ Κυβερνήσεως.

ΤΟ ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

Ὁ κ. Πελλετάν, ὁ Γάλλος ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν, ἀπαντῶν ἐν τῇ Βουλῇ εἰς τὰς ἐπιθέσεις αἵτινες ἐγένοντο ἐπὶ τῆς πολιτείας του εἶπεν ὅτι προσεβλήθη ἕνεκα τῆς γνώμης του περὶ μεγάλης ναυμαχίας μετ' ὄλων τῶν δυνάμεων εἰς γραμμὴν ἃς ἔθνος π. ὀ. ἀθέλει. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης, ἡ Γαλλία εὐρίσκειται εἰς δυσάρεστον θέσιν.

Ἐν ναυμαχίᾳ ὑπὸ ταιούτους ὄρους τὴν μεγίστην πιθανότητα νίκης ἔχει ὁ στόλος, ὅστις περιέχει τὸν μέγιστον ἀριθμὸν θερμητῶν. Πανταχόθεν τὰ ἐπιθνη σκυδύουσιν νὰ ναυπηγήσῃ κλειστά ἰσχυρὰ σκάφη, καὶ τὸ ζήτημα τῆς ὑπεροχῆς ἔχει κατὰ τὰ φαινόμενα καταστήσει ζήτημα ἐμπορημῶν.

Παρακαλεῖται ἐν τῆσι τῆς Βουλῆς νὰ σπερῆ σοβαρῶς ἐὰν καὶ ἡ Γαλλία ἔραται νὰ ἀπεδοθῆ εἰς τὸν ἔγωνα τοῦτον.

ΜΕΓΑΛΑΙ ΒΟΡΤΑΙ ΤΟΥ ΠΑΠΙΚΟΥ ΡΩΒΙΑΔΙΟΥ

Ἐπὶ ταῖς ἐορτάς τοῦ ἰουδαίου τοῦ Πάπα Λέοντος ΙΓ', μεγάλαί τιλεται διαργανώθησαν ἐν Ρώμῃ, ἀρχόμεναι ἀπὸ τῆς 21 ἑ. ν. λήγοντες μηνός.

Ἡ πρώτη ἐγένετο ἐν τῷ καθεδρικῷ ναφ τοῦ Ἀπ. Πέτρου. Κατόι δὲ ἐξεδόθησαν 100,000 εἰσητήρια εἰσόδου εἰς τὴν μεγάλην πλατείαν πρὸ τοῦ ναοῦ ἐν τούτοις ἀκραιφνεῖς αἰτήσεις ὑπάρχοντες, καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιστημῶν ἐκλήρωτο ἀντι κέντι στεργλῶν ὑπὸ τῶν μὴ ἐροδιασθέντων δι' ἀδελφῶν εἰσόδου εἰς τὴν πλατείαν.

Ἀνὰ τὴν Οἰκουμένην

—Μία μικρὰ λεοκίραλις συνέληφθη ζωντανή ὑπὸ τινος γεωργοῦ εἰς τὴν Ἀρκαδίαν τοῦ Ἀρκαδικίου.

Ὁ γεωργὸς ἐπέβη εἰς ἀρχαίαν κερτὸν τὴν ἐκείνην τὸ μικρὸν θηρίον, ἀλλ' ἐπὶ τέλος ἀπερίσσει νὰ κέρη κατὰ τὰς συμβολὰς τῶν συμπολιτῶν του.

Νὰ προσφῆρῃ ὀπλ. τῶν λεοκίραλιν εἰς τὸν κ. Τσαμπέρλαιν, ἐὰν, κατὰ τὴν εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην ἀφίκεν τοῦ, ὁ ἔντιμος ἐπὶ τῶν Ἀποικιῶν Ὑπουργὸς ἤθελε τὴν ἀρχὴν.

—Είς τὴν προκίπισσιν τῆς Σαξωνίας ἐγνωστοποιήθη ὅτι ἀπόλυτος ρῆξις μετὰ αὐτῆς καὶ τῆς οἰκογενείας τῆς θ' ἀπεφεύγετο ὑπὸ τρεῖς ὄρους, ὁπλοδὴ, τελεία ἀπομάκρυνσις ἀπὸ τοῦ κ. Ζιρών, ὁ τόπος τῆς διαμονῆς τῆς να εἶναι ὠρσμένος καὶ ἡ ἀκολουθία τῆς γὰ διορίζεται ὑπὸ τῶν γονέων τῆς.

Κατὰ τηλεγράφημα πρὸς γερμανικὴν ἡμερῖδα ὁ κ. Ζιρών ἔλαβεν ἰσχυρὰ τὸ ἐξῆς τηλεγράφημα ἀπὸ τῆς προκίπισσιν: Εὐρίσκομαι εἰς τὴν ἰσχυρὴν ἀπειλήσιν. Θὰ ὑπάγω εἰς νοσηλευτήριον.

Οἱ νομικοὶ ἀντιπρόσωποι τοῦ προκίπιστος τῆς Σαξωνίας καὶ τῆς πρώην συζύγου του ἐδομησίουσαν ἀνακοίνωσιν εἰς τὰς ἡμερῖδας καθ' ἣν ὁ κ. Ζιρών διεκίχε πᾶσαν σφίξιν μετὰ τὴν προκίπισσιν, ἵνα μὴ εἶναι ἰσχυροὶ εἰς τὴν συνάντησιν τῆς προκίπισσιν μετὰ τῶν τέκνων τῆς.

—Ἡ ἱστορία τῆς Βενεζουέλας λαμβάνει ἄλλην τροπὴν ἢ Ἀγγλίαν, Γερμανίαν καὶ Ἰταλίαν, ὡσαυτοῦθις μετὰ τὴν στάσιν τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς δημοκρατίας, μετ' οὗ συζητοῦσι τὰς ἀποφάσεις τῶν, παρεκάλεσαν τὸν πρόεδρον Ρουζβέλτ νὰ χρεωμεύσῃ ὡς διαιτηγῆς.

Ὁ πρόεδρος ὁμοῦ ἠρνήθη καὶ ἡ διαφορά λέγεται ὅτι θὰ ἀχθῆ πρὸ τοῦ Συνεδρίου τῆς Χάγης.

—Ὁ πρῶτον ἰδιαιτέρως γεαμματοῦς τοῦ Γλάδστωνος ὁμιλῶν ἰσχυρῶς ἐνώπιον πολυπληθούς συναλεύσεως περὶ τοῦ χαρακτήρος καὶ τοῦ σταδίου τοῦ μεγάλου Γέροντος, εἶπεν ὅτι φοβεῖται ὅτι δεύσερον τοιοῦτον ἄνθρωπος ὅν θὰ ἔβλεπε κατὰ τὰς ἡμέρας του.

—Ὁ κ. Ροῦ, ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν τῶν Ἡ. Πολιτικῶν τῆς Ἀμερικῆς, κατὰ τινὰ ἀγόρευσιν του εἶπε ὅτι τὸ πρόβλημα αἰτῶν μαύρων καὶ λευκῶν ἐν Ἀμερικῇ ὄφειλε ν' ἀποτελέσῃ τὸ μέγιστον μέρος τῶν σκέψεων τῶν μερίστων ἀντιπολιτικῶν τῆς χώρας.

Εἰς ἐλευθερὴν γῆν δὲν ἔπρεπε νὰ ὑπάρχῃ ἀγὼν περὶ κοινωνικῶν τάξεων.

—Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν τῆς Τουρκίας πυρετωδῶς διεξάγονται, κατὰ τὰς ἀγγλικὰς ἐφημερίδας, εἰς προπαρασκευαίαι διὰ τῆς ἐνδοχόμενης ἀνητοιχίσεως τοῦ Ὀθωμανικοῦ στρατοῦ πρὸς ἀντιμετώπισιν ἀπρόοπτον πινός ἐν Μικασίαν.

Ὁ Ἑλλήν Πατριάρχης συγχρότως ἔωκεν ὁδηγίας εἰς τοὺς ἐν Μικασίαν Μητροπολίτας ἵνα συμβουλευθῶσιν ἡσυχίαν εἰς τὰ ποίμνια τῶν.

—Μεγάλαι πλημμύραι συνέβησαν ἐν Σκωτίᾳ ἐνίκα τῶν μεγάλων βροχῶν τῶν τελευταίων ἡμερῶν.

Ὁ ποταμὸς Κλίβυδ ὑπερξείχεϊσε προξενήσας μεγίστας ζημίας εἰς πᾶν ἔργον στάσια, εἰς εἰ τῶν ὄψεων ἡ ὁρμὴ τοῦ ὕδατος ἐπήνεγκε ἐρηξίν.

Τρεῖς χιλιάδες ἄτομα εἰσίσκονται προσωκαίρως ἀνευ ἰργασίας, αἱ δὲ ζημίαι ὑπολογίζονται εἰς 50,000 στερλίνας.

—Τὴν 8 τοῦ μηνός ἦτο ἡ 316ῃ ἐπέτειος τῆς ἀποκεφαλίσσεως τῆς Μαρίας Στούαρτ, Βασίλισσος τῆς Σκωτίας.

Ἐπὶ τοῦ ἐν Οὐεστμίνστερ Ἀδελφῶν τάφου τῆς ἀτυχοῦς βασίλισσος ἐτέθη κατὰ τὰ εἰωθῆτα στέφανος ὑπὸ τοῦ «Συνδέσμου τῶν νομιμοφορῶν Ἰσκαθῶν» τῆς Μ. Βρετανίας καὶ Ἰρλανδίας.

Ἐπίσης καὶ πολλὰ ἄνθη καὶ στίχοι εὐρέθησαν ἐπὶ τοῦ τάφου.

—Ἡ πολυκροτος ὑπόθεσις Δαρύρους ὁμακινεῖται πάλιν κατ' αὐτὸς ἐν Γαλλίᾳ.

Ὁ Γάλλος πρωθυπουργὸς ἐδήλωσεν ὅτι ἐλπίζει τὴν φορὰν αὐτὴν νὰ ἐπιτύχῃ παρὰ

τῆς δικαιοσύνης τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἀθώτητος τοῦ θύματος, γεγονός δὲ περ ἤθελεν ἐπενέγκῃ τὴν ἐκπαγορὰν τοῦ Δρεῦφους εἰς τὸν στρατὸν.

ΑΠΟΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Διὰ τὸν Ναπολέοντα.

Νέον ἔγγραφον περὶ Ναπολέοντος τραγικοῦ κάπως περιεχομένου, καίτοι ἀναφέρεται εἰς κοινότατον πρᾶγμα, δημοσιεύεται εἰς τινὰ γαλλικὴν ἐφημερίδα. Εἶναι τὸ κατὰστιχον δὲ περ ἐκράτει ὁ μάγειρος Πιερών, ὅστις ὑπηρετήσῃ τὸν Ναπολέοντα ἀπὸ τοῦ 1818 μέχρι τοῦ 1821, καὶ ἐφρόντιζε διὰ τὴν τροφήν καὶ τὰ ἰατρικὰ τοῦ Αυτοκράτορος κατὰ τὴν ἐν Ἀγίᾳ Ἑλένῃ αἰχμαλωσίαν του.

Οἱ ἀριθμοὶ καταστρώνοντο ὑπὸ τοῦ μάγειρου καὶ ἐπεκυροῦντο ὑπὸ τοῦ αυτοκράτορος. Κάπου κάπου ὁ Πιερών παρενόησε τὴν σημειωτὴν «Αἱ λέξεις αὐταὶ ἐγράφησαν ὑπὸ τῆς χειρὸς τοῦ αυτοκράτορος,» παρουσιάζουσι δ' οὕτως τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ νευρώδους γραψίματος τοῦ Ναπολέοντος.

Ὁ κατάλογος τῶν φηκτῶν τῆς ἡμέρας ἦτο ἐκτάκτως λιτός. «Αὐγὰ, περιστέρια, κοτόπουλα,» ἦταν τὰ συνειθέστατα.

«Ἐκτακτοὶ δαπάναι.»

Ἀπνεῶν ὁ Βοναπάρτης ἐλάμβανε μόνον ἐλαφροτάτην τροφήν. Τῇ 15ῃ Αὐγούστου, 1819, ὁ Πιερών ἔγραψεν εἰς τὸ βιβλίον του τῶν οικονομικῶν, «Ἐνέθλια τοῦ αυτοκράτορος,» καὶ διδὲν κατάλογον τῶν «ἐκτάκτων δαπανῶν», αἵτινες περιελάμβανον «τεχνητὰ ἄνθη, 1 λίρα, 15 σ.

Ὁ Πιερών πρὸς τοὺς ἐπρομήθευεν εἰς τὸν σεπτὸν αἰχμαλωτὴν, ὅλα τὰ χρειώδη τῆς κηπουρικῆς ὡς «ψαλλίδας,» «δύο σκαλιστήρια,» «ἓν ποτιτήριον,» κτλ. κτλ. αἱ δαπάναι διὰ τὸν κηπὸν του ἀνῆλθον ποτε εἰς «4 λ. 10 σ.»

Συγγραφεὺς τῆς ἀναφέρει πῶς ὁ Ναπολεὼν, ἔγγυς τοῦ θανάτου του, ἐδασανίσθη ἐξ ἰσίου ὑπὸ σωματικῶν ἀλλαγῶν καὶ νοσταλγίας, ἧτις τὸν ἐφεραν εἰς τοιοῦτους παροξυμῶδες μανίας ὥστε ἐθρυμμάτισε κάποτε τὸν κλίβυδ του.

Τὸ γεγονός τούτο κατὰ τύχην ἐπιβεβαιούται ὑπὸ τῆς σημειώσεως εἰς τὸ βιβλίον τοῦ Πιερών: «Δ' ἐπισκευὴν τῆς κλίβυδος τοῦ αυτοκράτορος, 2 λίραι.»

Μεγάλαι ἰατρικαὶ ἀμοιβαί.

Ἡ μέγιστη ἰατρικὴ ἀμοιβὴ ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε γνωστῶν ὑπῆρξεν ἡ δοθεῖσα πρὸς τὸν ἰατρὸν Ἐρασίστρατον ὑπὸ τοῦ βασιλέως Σιλιούκου, διὰ τὴν ὁρθὴν διάγνωσιν τῆς ἀσθενείας τοῦ υἱοῦ τοῦ βασιλέως, Ἀπολόχου.

Παρατηρήσας τὴν συγκίνησιν τοῦ νέου ὅταν ἡ μητρὶα αὐτοῦ εἶχεν εἰσελθεῖ εἰς τὸ δωμάτιον, ὁ δόκτωρ ἐμάντευσεν ὅτι ὁ ἀσθενὴς του ἐτήκετο ἐξ ἔρωτος πρὸς τὴν κυρίαν ταύτην.

Ὅταν ὁ Βασιλεὺς ἐπληροφορήθη—ὅτι

ἡ ἀσθένεια τοῦ υἱοῦ του προήλθεν ἐκ τοῦ πάθους του διὰ τὴν νεαράν καὶ ὠραίαν του—τοῦ βασιλέως—συζύγου συνήνεσεν ἀμέσως νὰ παραχωρήσῃ τὴν βασιλισσῶν πρὸς τὸν ἐρωτόπληκτον υἱόν του, ἀντήμειψε δὲ τὸν δόκτωρα μετὰ τὴν σημαντικὴν ἀμοιβὴν τῶν ἑκατῶν ταλάντων, ἰσοδουνομοῦσαν πρὸς 24,375 στερλίνας τῆς ἐποχῆς μας.

Δὲν γνωρίζομεν ἐὰν ἡ γενναιοῦτης τοῦ βασιλέως ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν πρὸς τὸν υἱόν του μέριμναν, ἢ ἐὰν ἐνεπνεύσθη ἐν μέρει ὑπὸ τῆς εὐχαριστήσεως τοῦ γέροντος τοῦ ν' ἀπαλλαγῆ ἀστάτου πιθανῶς καὶ ἐρωτοτρόπου νεαρᾶς συζύγου.

Τὸ πιθανώτατον ἐν τούτοις εἶναι ὅτι ἡ ἀμοιβὴ τοῦ ἰατροῦ εἶναι ἡ μέγιστη τοῦ εἴδους τῆς.

Θεωρία καὶ πράξις.

Ἴδου μίαν ὠραίαν ἱστορίαν ἐκ τῆς συλλογῆς Γερμανοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν σχολείων.

Οἱ μαθηταὶ ἐζητῶντο εἰς τὸ μάθημα τῆς ὑγιεινῆς τοῦ ἀτόμου. Ἐνα παιδί ἠρωτήθη, «Τί πρέπει νὰ κάμνης διὰ νὰ διατηρῆς τοὺς ὀδόντας σου ὑγιεῖς καὶ λευκοὺς;» «Νὰ τοὺς καθαρίζω,» ἦτο ἡ ἐτοιμὸς ἀπάντησις.

- Ποτε ὀφείλεις νὰ τοὺς καθαρίζῃς;
- Τὸ πρωῖ, τὸ μεσημέρι καὶ τὸ βράδυ.
- Μὲ τί πρέπει νὰ καθαρίζωνται;
- Μὲ τὴν ψήκτραν τῶν ὀδόντων.
- Πολὺ καλά· ἔχεις ψήκτραν τῶν ὀδόντων;
- Ὅχι κύριε.
- Ὁ πατήρ σου ἔχει ψήκτραν τῶν ὀδόντων;
- Ὅχι, κύριε.
- Ἡ μήτηρ σου ἔχει ψήκτραν τῶν ὀδόντων;
- Ὅχι, κύριε.
- Πῶς λοιπὸν γνωρίζεις τὴν χρῆσιν τῶν ψήκτρων τῶν ὀδόντων;
- Τὰς πωλοῦμεν εἰς τὸ κατόστημά μας, κύριε.

Ὁ Ἰούλιος Βέρν.

Τὸ παρελθὸν Σάββατον ὁ Ἰούλιος Βέρν, ὁ σεβάσμιος μυθιστοριογράφος, ἐώρτατε τὴν ἑβδομηκοστὴν πέμπτην ἐπέτειον τῆς γεννησίως του.

Ἐγεννήθη εἰς Νάντην τὴν 8 Φεβρ. 1828 καὶ παρήγαγε πιθανώτατα μεγάλερον ἀριθμὸν μυθιστορημάτων ἢ ἄλλος τις τῶν συγχρόνων του.

Εἰς τὰς πτήσεις τῆς φαντασίας του προεἶδε σχεδὸν γεγονότα αἵτινα εἶδε πραγματοποιηθέντα σὺν τῷ χρόνῳ.

Τὸ θαυμάσιον ὑποδρύχιον αὐτοῦ «ὁ Ναυτίλος» προηγήθη τῶν σημερινῶν ὑποδρυχίων, καὶ τὸ «ἀερόπλοιον» αὐτοῦ «Ἀλβατρος» ὑπῆρξε πρόδρομος τοῦ προπράτου κατορθώματος τοῦ Σάντος Δυμόν.

Ὁ Ἰούλιος Βέρν ὑπέφερε κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος ἀπὸ ἀσθενείαν τῶν ὀφθαλμῶν, ἐπὶ τινὰ δὲ χρόνον ὑπῆρξε φόβος τελείας τυφλώσεως, ἀλλ' εὐτυχῶς εἶναι εἰσέτι ἱκανὸς νὰ συνεχίσῃ τὰ συγγράμματα του, ἐλπίζει δὲ συντόμως νὰ συντελέσῃ τὸ ἑκατοστὸν του βιβλίον.

